

പുസ്തകം [101]

[ലക്കം ൨

എൻ.എസ്. പ്രസ്സ് പാലക്കാട് കോളേജിനോട്

മലങ്കരയുടെ വകുപ്പുകൾ.

മാസാരതേ രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.



“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശികളല്ലാതെ
പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട സാഗതി വരരുത്”
(മൽ പെരുച്ചുരു.)

സാഗതിവിവരങ്ങൾ.

പുറം

പാലക്കാട് തന്നത്താൻ ശ്രദ്ധേയനായും
 കന്യാപ്രഭുരും
 മാർ അൽവാരിയൂ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ പീഡ
 നമ്മുടെ മീല പങ്കുകിട്ടിയിട്ടു കഷ്ടാവസ്ഥ
 മിശിഹായുടെ കരണം
 സുഖനകൾ
 ബ: സ്ത്രീബാശ്വരണാശൻ അവർകൾ
 ഭരണകീഴിലുള്ളവർ

൨൦
 ൩൦
 ൩൩
 ൩൪
 ൩൫
 ൩൬
 ൩൭
 ൩൮
 ൩൯

Cottayam
Mar Thomas Press.

പ്രസിദ്ധകൻ ടി. ജി. കൊച്ചുണ്ണൻ.

എന്ന മിന്നു ശാസ്ത്രം

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുറംകുറുപ്പ് ൧൫

൧൯൦൬ ക്രിസ്തു

ലക്കം ൨

പാപവും തന്നെത്തന്നെ ശോധനയും.

ആത്മാവ്, ദൃഢാസമിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്ന്, പാപനാശി
തിയിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്ന് എന്നു ആത്മാവ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതു മോ
ലാ എന്നുവെന്ന് ആത്മാവ് പ്രതിപാദിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ രക്ഷയ്ക്കുള്ള അവ
ധി കഴിയുന്ന നേരത്തു, മരണശയ്യയിൽ അരികിൽ രക്ഷ അല്ല
കിൽ നിത്യ നാശം ഇതിനേക്കു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മോശാലി
സാജ് പമ്പ ചെയ്യുന്നതിൽ മരണശയ്യയിൽ പാപം സഹിക്കുന്ന
യായി മെൽത്തോറോസെ (കമ്പസാരം) എന്ന ക്രിസ്തുവേദം മോ
ചിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പൊതുവിശ്വാസവും നടപ്പും ആകുന്നുവല്ലോ
പാപമോചനം എന്ന ഈ ക്രിസ്തുവേദം ഗുണം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു,
ദൈവം, ഏതൊരുവരുടെയും, പരിഹാരം മുതലായി നേരമെണ്ണ
മുള്ള മനസ്സോടു കൂടി അതിന്നു നാം അടുത്തുചെല്ലണം എന്നു പ
ഠിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നാം ദൈവ മുഖത്തു നിൽക്കുന്ന ഏതൊരുവരുടെയും
ഒന്നല്ല കമ്പസാരം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഏവ
എന്നു അറിയും ആവശ്യം ചെയ്താൽ എന്നു എന്നു ഒരു വിധം
മോശാലി ഉണ്ടായിരിക്കും മോശം. ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെത്തന്നെ
ജീവിക്കുന്ന എന്നുവെന്ന് ആവശ്യം ചെയ്താൽ. തന്നെത്തന്നെ നമ്മു
ടെ ഒരു ശോധനയെക്കുറിച്ചു പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും
ലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏതൊരു തെളിവായി മനസ്സിലാക്കണം.

പാപം പാപവിധത്തിൽ വിവരിക്കാം മോശാലി പ്രകാരം ശു
ദ്ധനേരത്തു അതിനെ വിവരിക്കുന്നതിൽ “പാപം അനാഥം ത
ന്നെ ആകുന്നു” (൧ ശു. യോഹ. ൩ : ൧) എന്നു പറയുന്നു. പാ
പം പ്രമാണമല്ലെന്നു ആകുന്നു എന്നു അർത്ഥമുണ്ട് (മോശ. ൩ :
൧൫) ദൈവത്തിന്റെ പുണ്യതകൾ രണ്ടു സ്വന്ത സ്വഭാവത്തി
ന്റെ പ്രമാണം ആയിരിക്കും ജാതീയസമിതിയിൽ തന്നെയും മ
നുഷ്യൻ മനസ്സോടു കൂടി അവയെ ഒരു വിധം എഴുതിയി
രിക്കും ചെയ്യും; എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ തിന്മയും തമ്മിൽ ഒരു
പ്രത്യേകം ഉണ്ടെന്നു അറിവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം മനുഷ്യനെ
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ മോശാലി പ്രമാ

ന്നു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെ ഉള്ള തന്റെ വെളിവാട്ടു ആകുന്നു; ഈ പ്രമാണം മനുഷ്യന്റെ മനോസ്സാക്ഷി മേൽ തന്നെയല്ല, വ്യാജവേദവക്യങ്ങളിലും സഭയുടെ പ്രമാണത്തിലും ചട്ടങ്ങളിലും ഉടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ ഈ പ്രമാണത്തെ വിചാരത്തിലോ വചനത്തിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ ലംഘിക്കുമ്പോൾ അവൻ പാപം ചെയ്യുന്നു.

പാപം എന്നതു “ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഉള്ള വല്ല വിചാരമോ വചനമോ പ്രവൃത്തിയോ” ആയിട്ടാ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്നതു ശുദ്ധവും നിത്യവും വെടിപ്പും കരുണയും സത്യവുമുള്ള തന്റെ പൂർണ്ണതകൾ തന്നെ ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം മനുഷ്യന്റെ അനുരൂപം മനുഷ്യൻ വിന്റെ പൂർണ്ണതയാകുന്നു. പാപത്തിന്റെ കഠിനം എവിടെയിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചാൽ ആയതു ദൈവത്തിന്റെ സൂക്ഷികപ്പെടാത്ത ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരു സൂക്ഷികപ്പെട്ട മനസ്സിന്റെ അറിവോടുകൂടിയുള്ള മനുഷ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

ദൈവം തന്റെ സ്വന്ത സ്വരൂപത്തിലും തന്റെ സ്വന്ത സാദൃശ്യപ്രകാരവും മനുഷ്യനെ സൂക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ കൈകൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതു ഒക്കെയും അവൻ താൻ കേൾക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ, തന്റെ സ്വന്ത സ്വഭാവം കൊടുപ്പാൻ തന്നിരിക്ക കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെന്നാൽ ആ സ്വഭാവം സൂക്ഷികപ്പെടാത്ത ഒന്നാകുന്നു; എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ദൈവവും മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ടവനായി ിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ കൈകൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ആത്മവും, ഔദര്യം, മനോസ്സാക്ഷി മുതലായവയെ താൻ കൊടുക്കുന്നു. പാപത്തിന്റെ ശത്രുത ഇരിക്കുന്നതു ഏതിൽ എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു ദൈവമുള്ള സൂക്ഷിക, സ്വാതന്ത്ര്യമനസ്സിന്റെ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കെ അതിന്റെ സൂക്ഷിക അവിടെ ഇഷ്ടത്തെ മനസ്സോട് അറിവോട് എത്രകുന്നതിൽ ആകുന്നു.

പാപത്തിന്റെ പ്രധാനകാരിയും മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് എന്നതിൽ ഇരിക്കുന്നതും അതു മൂന്നു രീതി ആയി ഉള്ളതാകുന്നു. (൧) അതു മനുഷ്യൻ, തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വിഷയമായിരിക്കേണ്ടതിൽ, തന്നെ അധികയും സ്നേഹിക്കയും സേവിക്കയും വന്ദിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനായി തന്റെ സ്വരൂപത്തിലും തന്റെ സദൃശ പ്രകാരവും അവനെ സൂക്ഷിച്ചു പിതാവായ ദൈവത്തോടുകുന്നു. (൨) അതു അവനെ വിട്ടുകൊണ്ട പുത്രനായ ദൈവത്തോടുകുന്നു. എന്നെന്നാൽ, പാപികൾ “മിശിഹായുടെ സ്നേഹമയുടെ ശത്രുക്കൾ” (രോമീ. ൮: ൧൨) എന്നും “ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടികളിക്കയും” (എബ്ര. ൧൦: ൨൯) ചെയ്യുന്നു എന്നും ശു. ൧൨

ന്നു അന്യാധീനപ്പെട്ടു തന്റെ നീതിയുടെ വിധിയിൽ കീഴ്ന്നു ഇരിക്കുന്നു. പതിവായ പാപസമിതി, കമ്പസാരം എന്ന കൂടാപേരും ക്രമമായി ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്നതായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിളംബരമായ രക്തത്തിന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾ കൃപാസമിതിയിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുന്നു.

കർമ്മപാപം എന്നതു, ചേദശാസ്ത്രങ്ങൾ സാധാരണയായി ഹോമർമൻ പാപം എന്നും മറ്റീരിയൽ പാപം എന്നും രണ്ടായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹോമർമൻ പാപം എന്നതു ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു തെളിവായ അറിവോടുകൂടെയും അതിനെ ചെയ്യാൻ പൂർണ്ണനിശ്ചയത്തോടുകൂടെയും പ്രവൃത്തിക്കപ്പെടുന്ന പാപം ആകുന്നു; അതായ്ക്കുറുത്തുകുറിച്ചുള്ള ദോഷത്തോടുകൂടെയും മനസ്സിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടെയും ഉള്ളതത്രെ. മനുഷ്യക്കു, ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണം അറിവാനുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവു കണക്കെ അവരുടെ അനുസരണമേടിന്റെ പാപതാപം ഇരിക്കും, നമുക്കുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ അഭാവം പ്രകാരം നാം കുറ്റക്കാരാകുന്നു. പുറത്തുകിടന്നുപോലെ സ്വഭാവീക പ്രമാണമാത്രം അറിയും ആ പ്രമാണം ലക്ഷ്യവും ചെയ്യുന്നവർ കുറ്റക്കാരാകുന്നു. ക്രിസ്താനികളായി ക്രിസ്തീയമാഗ്നത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഉണ്ടായിട്ടു അതിന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യുന്നവർ അധികം കുറ്റക്കാരാകുന്നു. എന്നാൽ പൊതുവിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണവെളിച്ചം ഉള്ളവർ, ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പ്രമാണങ്ങളെ ലക്ഷിച്ചാൽ എപ്പോഴും മാറ്റം കുറയുകയാകുന്നു.

നേരെമറിച്ചു, മറ്റീരിയൽ പാപം എന്നതു അവയെ ചെയ്യേണമെന്ന ആന്തരം കൂടാതെ അല്ലെങ്കിൽ മതിയായ അറിവുകൂടാതെ മേൽപറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികളെ തന്നെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതും മേൽപറഞ്ഞതെന്നു ചെയ്തു എന്നിരുന്നാലും ഒരുവൻ മാത്രം ഹോമർമൻ പാപത്തിന്റെ കുറ്റക്കാരനായിരിക്കാം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ദൈവൻ അല്പരാത്രിയിൽ വെളിച്ചിച്ച ഒരു ജിന്റെ മേൽ കയറ്റി അവനെ കൊന്നു എന്നിരിക്കാം എന്നാലും കലപാതക കുറ്റക്കാരനല്ലാതെയിരിക്കും എന്തെന്നാൽ ഒരുവൻ കൊല്ലുന്നതു കലപാതകം ആകുന്നു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും അതിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു അവൻ ആന്തരം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇതരസ്ഥലിൽ നിന്നു ഒരു പുതുക്രിസ്താനി വന്നു നയമ്പുസം ഗതിയിൽ അറിയാതെ വലുതൊരു കിണറിലു എന്നവരാം സ്വഭാവത്തോടുകൂടി പ്രമാണത്തിന്നു അതുതീരെ വിരോധം ആകയാൽ അതു കഠിനപാപം എന്നിരുന്നാലും ആ പ്രമാണം അവൻ അറിവില്ലാതെയോ അതുകൊണ്ടു കുറ്റദോഷമില്ലാതെയോ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ

ൽ അറവനെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം അതു “മറീറിയൽ” എന്നല്ലാതെ മോർമൻ പാപം അല്ല.

അതുകൊണ്ടു മറീറിയൽ പാപം എന്നതു അതിനെ തന്നിപ്പോയിതന്നെ വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതു ആകുന്നു. മോർമൻ പാപം എന്നതു ആ പ്രവൃത്തിയെ തന്നെ പാപിയോടു അതിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. മോർമൻ പാപം എന്നതു ചാപ്യമോഷമെന്നോ പാപമോഷമെന്നോ, ഒഴിപ്പിച്ച് പാപം എന്നോ കച്ചീച്ചൻ പാപം എന്നോ വിഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു.

വേദപാത്രത്തിൽ നിന്നും നായുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്നും “മരണത്തിന്റെ” മില പാപങ്ങളും “മരണത്തിന്റെ അല്ലാത്ത” മില പാപങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു (മത്ത. ൨൦: ൨൩, ൨൪, ൨൫) നല്ലപോലെ തെളിവാകുന്നു; ശരീരത്തിൽ മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന മില ദീനങ്ങളും, ബലഹീനതയും വേദനയും ഉണ്ടാക്കുന്നതു എന്നിരുന്നാലും മരണത്തെ ഉണ്ടാകാത്ത മില ദീനങ്ങളും ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ ആകുന്നു.

ഒരു മരണപാപം, ആത്മാവിലെ കൃപ ഒക്കെയും കൊല്ലുകയും അതിനെ ദൈവത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലിയതാകുന്നു. നാം മരണപാപത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനൊ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാനോ കഴികയില്ല; പിന്നെയൊ നാം കുറ്റബുദ്ധിയിലും തന്റെ നിത്യയുടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ കീഴിലും ആകുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തുനി മരണത്തിനുള്ള പാപത്തെ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ മറിപ്പൻ മനസ്സു കേണ്ടതാകത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ ദോഷങ്ങളിലും ഫലങ്ങളിലും അതു അത്ര ഭയങ്കരമാകുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവമാത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്നപോലെ ഒരു പ്രത്യേക കൃപയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാതെ ഇരുന്നാൽ മറ്റൊ വലിയ പുണ്യവാദനും പാപം ചെയ്യുന്നു എന്നതു നിശ്ചയമാകുന്നു (അതായതു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ബലഹീനതകൾ പാപമോഷങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു അർത്ഥം) എങ്കിലും കൃപയാൽ വഴികളെ ഉപയോഗിക്കുകയും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൻ തക്കവണ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുനി മരണപാപത്തിലേക്കു വിഴങ്ങപ്പെടും.

മരണപാപം, ദൈവത്തിന്നു എത്രയും വെറുപ്പോ മനുഷ്യന്നു എത്രയും നാശകരമായിട്ടുള്ളതാകുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആയുസ്സിൽ വല്ലപ്പോഴും നാം അതിലേക്കു വീണിട്ടുണ്ടോ? നാം ഭയപ്പെടുന്നതായ് നമ്മിൽ തന്നെ നാം അറിവേണ്ടതാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ അതു കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപാവാൻ ആവശ്യമായ കാര്യം ആകുന്നു. അതിന്നു മോചനം കിട്ടേണ്ടാമങ്കിൽ അത് അപരമോടെ ഏല്പേണ്ടതുമാകുന്നു.

മരണപാപത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ മൂന്നാകുന്നു: ഘനമേറിയ കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം. (അജ്ഞാപദിക്രിമത്തിൽ രോഗികളോടായിട്ടുള്ള ശുശ്രൂഷഭാഗത്തിൽ നോക്കുക.) പാപത്തിൽ പറ്റിയ സമുദായം സമുദായത്തിന്റെ മിലർ മടികയും എല്ലാപാപവും ഒരു പോലെ ആകുന്നു എന്ന പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയുടെ നിസ്സാരകോപം, കുലപാതകം ചെയ്യുന്ന ഒരുവന്റെ കാനമായ പാപപ്രാപ്തിപോലെ അതു വലിയതാകുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ രണ്ടാം ആദാം കല്പനയിലേന്നു അങ്ങനെ; അല്ലെങ്കിൽ പത്തുവർഷം തോട്ടം നന്നിയ കട്ടി രണ്ടുനാളായിട്ടു ദിവ്യപ്രിയപ്പെട്ടൊരുവനെ പോലെ കുറ്റകാരനാകുന്നു. ഇതു മോശയുടെ വേരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പിന്നെയും “എല്ലാ അനീതിയും പാപം ആകുന്നു” എന്ന പറയുന്ന ശു. മോശാനാൽ തന്നെ “മരണത്തിനുള്ള പാപം ഉണ്ടെന്നും തെളിവാക്കി പറയുന്നു.

ഒരു പാപം മരണത്തിനുള്ളതായിരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ഘനമുള്ള കാര്യം ആയിരിക്കേണ്ടതെന്നുവന്നെല്ല, പിന്നെയും കുറ്റകാരം എന്നുള്ള മോശാ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. പാപം ചെയ്യുന്ന സമയം താൻ തെറ്റു ചെയ്യുന്നു എന്നു മോശാമുള്ളവനായുചിരിക്കേണം. അറിവുകേടിൽ ചെയ്യുന്ന പാപം മരണകരമല്ല.

ഒരു പാപം മരണകരമായിരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണസമ്മതം കൂടെവേണം. അതിനാൽ ഒരു പാപം എത്രകുറിയതായാ ആയിരുന്നാലും ആന്തരികമായിട്ട് ചെയ്താൽ മരണകരമല്ല. ദൃഷ്ടാന്തം: ഒരുവൻ നായാട്ടനുപോയി യദൃച്ഛയാൽ തന്റെ സ്നേഹിതനെ വെടിവെച്ചു എന്നുവന്നാൽ കാര്യം ഘനമേറിയതു എന്നിരുന്നാലും പാപം മരണകരമായല്ല.

അതിനാൽ ഒരു പാപം മരണകരമായിരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ അതു അതിൽതന്നെ എത്രയും തെറ്റെന്നുള്ള വാസ്തവത്തോടുകൂടി “മോശമൽ” പാപത്തിന്റെ അടയാളമുണ്ടായിരിക്കേണം. സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ മരണകരപാപം ചെയ്താൽ കഴിയുമെന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ തീരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിദ്രാപ്രാപ്തി കാര്യം പാപമേറ്റാ അങ്ങിനെ ആകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മരണകര പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഷെഡുവാ മനസ്സിലായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഇനിയും പാപമോഷം എന്നതു “ചെറിയ പാപങ്ങൾ” ആയിരുന്നാലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ ഒരു പാപവും ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചയിൽ സാക്ഷാൽ ചെറിയതല്ല. പാപമോഷം എന്നതിന്റെ മൂലയത്വം, ക്ഷമിക്കത്തക്കതു എന്നത്രെ. ഈ പോലേ, മരണകരപാപത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പാപ

ങ്ങൾക്കും, ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതും, തന്നെ അനുസരിച്ചിട്ട് അത്രപ്രിയമായും ചെയ്യുന്നവരായി കൂപാസമിതിയിൽ ഒരു ശേഖരം യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു വന്നുപോകുന്നവരായിട്ടുണ്ടു.

പത്തനയ്യ, പാഷ, മിലർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ, പാപദോഷങ്ങൾ, പാപം ചെയ്ത അളവു പരിക്ഷകൾ മാനുഷ; എന്നെന്നാൽ പാപം ചെയ്യാനുള്ള പരിക്ഷകൾ തീരെ പാപങ്ങൾ അല്ല; നേരെമറിച്ചു, പരിക്ഷകളോടു എത്രത്തുറന്നാൽ പുണ്യങ്ങളും മറ്റു അനേകഗുണങ്ങളും ഉദിച്ചു പ്രാപ്തിപ്പെടാത്തു.

തങ്ങളുടെ മുമ്മോളിനുള്ളതായ കൃപയെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ദൈവത്തോടുള്ള സംയോജിപ്പിന്റെ സമിതിയിലിരിക്കുന്നു. മരണദോഷത്തിലേക്കു വീഴാതെയിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവരികുന്നു എങ്കിലും, പാഷ, കോപമോ, നിഗളമോ, മടിയോ മൂലം മിക്കവാറും എല്ലാ ദിവസവും പാപദോഷങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവരില്ല എന്നാലും ഈ പാപങ്ങൾ മുമ്മോളിനോ കൃപയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നില്ല. കുളികപ്പെട്ടവൻ പാപങ്ങളെ മാനുഷമല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യമില്ല" (ശു. യോഹ. ൧൩: ൧൦)

ഈ പാപദോഷങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥന, അനുതാപത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മുതലായവകൊണ്ടു (കുവസാരം മൂലമുള്ള വിമോചന കൃപകൾ) മോചിപ്പിക്കപ്പെടാം. ശു. യോഹന്നാൻ പറയുന്ന പോലെ "തന്റെ സഹോദരൻ മരണത്തിനല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നതു ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ യാചിക്കാം അന്നു ജീവസ്സുകളെ കൊടുക്കയാ ചെയ്യുന്നു" (൧ ശു. യോഹ ൧: ൧൩)

എങ്കിലും പാപദോഷത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുവൻ നിസ്സാരമായി വിചാരിച്ചാൽ അതു വലിയ തെറ്റായിരിക്കും; എന്നെന്നാൽ അതിന്റെ വഴിയെ പല ദോഷങ്ങളും വരും.

പാപദോഷങ്ങൾ കൃപയെ കുറയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു വേദശാസ്ത്രികൾ പറയുന്നതു ശരി; എന്നെന്നാൽ ദൈവകൃപ എന്നതു ജീവൻ പോലെ ആകുന്നു; ജീവനും മരണത്തിനും മെല്ലെ ഒരു പട്ടത്തിലില്ല എന്നതുകൊണ്ടു അതിൽ ജീവൻ കുറവാൻ കഴികയില്ല; എന്നാലും ജീവനുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശരീരം, മരണകരമല്ലാത്ത ദീനങ്ങളാൽ കുറഞ്ഞു ക്ഷയിക്കാം എന്നപോലെ ആ വിധം പാപദോഷങ്ങൾ കൃപയെ കുറയ്ക്കുന്നു എന്നും പറയാം; അല്ലെങ്കിൽ അവ ആരുമാറിന്റെ തീക്കുരയെ രട്ടക്കുന്നു. തീക്കുര എന്നതു നമുക്കു ചെയ്യാനുള്ളവയെ ചെയ്യാൻ എടുത്തുപുറപ്പെടേണ്ടതാകുകയും തീക്കുരയൽ നമ്മുടെ മുമ്പോ നിവൃത്തിപ്പാൻ നന്നോടും തരികയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെ പാപദോഷ തടയുക, നമ്മുടെ ചുമതലയെ നിവൃത്തിപ്പാൻ പ്രയാസമാക്കിയും തീക്കുന്നു. ദുഷ്ടത: ന

എങ്കു നന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ വഹിയോ നമുക്കു അനുഭവമായിരു
ന്ന ദൈവ പ്രസാദത്താ നഷ്ടമായിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവാ നമുക്കു തരുവാൻ മനസ്സാകുന്ന കൂടുകൾ പ്പ
ദോഷങ്ങൾ തടുക്കുന്നു പ്രത്യേകം ശുദ്ധീ കരണ കൃപയാ നാം കൈ
കൊള്ളാതെയിരിക്കുന്നതിന്നു ഇടയാക്കുന്നു. എല്ലാ ക്രിസ്താശുഭകളും ന
ഭവിയാ കൃപയെ കൊടുക്കുന്നു അതായതു ക്രിസ്താശുപയും, ശു
ദ്ധീകരണകൃപയും നാം കൃപാസമിതിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, എ
ല്ലാശുദ്ധി നാം ക്രിസ്താശുപയെ കൈകൊള്ളുന്നു എങ്കിലും പാ
പദോഷങ്ങൾ പാപോഴ്ച ശുദ്ധീകരണ കൃപയുടെ വേലയെ ത
ടുക്കുന്നു അങ്ങിനെ അവ തടുക്കാതെയിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ പ
ശ്ചാത്തപ്തി (പ്രശ്നകൃപ എന്ന കൃപയെ വലിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ പാപദോഷത്തിന്റെ മറ്റൊ വലിയ അപകടം അ
തു ആത്മാവിനെ മരണദോഷത്തിന്നു കായിച്ചു വഴി ഒരുക്കുന്നു.
ചിലർ ദീനങ്ങൾ പാപോഴ്ച മരണത്തിന്റെ വേലത്തെ കുറച്ചു, അ
വനെ കുറിക്കുന്നതിന്നു അധികം എളുപ്പമുള്ളവനാകി തീർന്ന
തു പോലെ ചെറിയ പാപങ്ങൾ വലിയ പാപങ്ങൾക്കു വഴി
താക്കുന്നു. ഒരു വീട്ടിന്റെ കരിഞ്ഞുത്തരം തീ കത്തുന്നതിന്നു മ
വെ കുറെനേരം നിറുകൊണ്ടിരിക്കു ; എന്നാൽ ഒരു ദിവസം കാ
റു അടിച്ചു ഉത്തരം കുത്തി പക്കെ വീട്ടു നശിക്കും. ഇങ്ങിനെ ആ
കുന്നു പാപദോഷത്തിന്റെ പല വകകളും മനസ്സിനെ വല
ഹീനതപ്പെടുത്തി ചില വലിയ വീഴ്ചക്കു വഴി ഒരുക്കുന്നതു. “ദോ
ശോരുതൻ തന്റെ ദോഹംകൊണ്ടു പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, ആക
ഷിപ്പപ്പെടുകയും വശീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദോഹം
ഗഭാധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നാൽ പാപം പൂർണ്ണ
മാകപ്പെടുമ്പോൾ മരണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു” യെക്കോ. ൧൪
൧൪-൧൬ എത്രയൊ പിൻവാങ്ങുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു ! “നിന്നു
എന്നു വിചാരിക്കുന്നവൻ വീഴാതെയിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കട്ടെ”

പാപദോഷങ്ങൾ പാപോഴ്ച മനസ്സിന്റെ കായിക മാറി
ച്ചുകഴയുന്നു. മനസ്സു അരോഷമായി ദൈവത്തിലേക്കു നേരെ
ഇരിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ ആത്മാവും തന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു
ള്ള അനുരൂപം നമ്മുടെ ജീവന്റെ പ്രമാണവും ആയിരിക്കുന്നു.
പാപദോഷങ്ങൾ ഈ അനുരൂപത്തെ തടുക്കയും മനസ്സിനെ വല
ഹീനതപ്പെടുകയും നേരെ വഴിയിരുത്തി അതിനെ തെറ്റാക്കി
യും ചെയ്യുന്നു. കാരാത്ത ഒരു ദിവസം ലാക്കനോകി ഒരു അമ്പ
പുയ്യോൽ കുറുവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു അതിന്റെ ശരിയായ ഉ
ന്നം തെറ്റുന്നതു പോലെ തന്നെ.

പിന്നെയും മരണപാപത്താൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കെ
ടുത്തു എന്നു ശു. പൌലൂസിയിന്നു നാം പഠിക്കുന്നതു പോ

ലെ, പാപമോഷത്താൽ, അറൻമൂലം രക്ഷയുടെ ദിവസത്തേക്കു നാം മുരയിടപ്പെട്ട എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഭൂവിളിക്കുന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു (എ.പ്രേസി. ൪ : ൩൦).

എല്ലുപാപത്തോടും പാപമോഷത്തോടുകൂടുന്നതും രാജ്യമായി പോരാതെ തന്റെ ആത്മജീവനംകൊണ്ടു തൃപ്തിയായിരിപ്പാൻ ഒരുവനും അവകാശമില്ലാത്തവനും പാപമോഷം ആത്മാവിന്റെ വളർച്ചയെ തടുക്കുന്നതായി മറുപടികൾ ഉണ്ടു.

കർമ്മപാപം മരണമോഷമായും മരണത്തിനല്ലാത്ത മോഷമായും മാത്രമല്ല പിന്നെയൊ ഒരീ പ്രാപ്തി പാപം (മെ.യൂണാം എന്നു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവ ചെയ്യാതെയിരിക്കുക) ആയും കർമ്മപ്രാപ്തി പാപം (മെയ്യരുതു എന്നതു ചെയ്തു ആയും വിഭാഗിക്കപ്പെടാം. കർമ്മപ്രാപ്തി പാപം എന്നതു മേൽ പറഞ്ഞതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൊ.

പലരും ഒരീപ്രാപ്തി പാപത്തിന്റെ വലിപ്പം വിചാരിക്കാതെയിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പാപങ്ങളുടെ കുറ്റം സാക്ഷാൽ ബോധപ്പെടുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം! ദൈവത്തോടും അയക്ക്കാരനോടും തന്നോടും ഉള്ള മനുഷ്യന്റെ മറ്റു ചെയ്യാതെയിരിക്കുന്നതുഎത്ര അധികം!

നാം ചെയ്യേണ്ടിയ കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതിന്റെ കുറ്റം ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്ര വലിയതാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ചുരുക്കം! സുവിശേഷങ്ങളിൽ ആത്മ നാശത്തിന്നു ഇടയായ പാപങ്ങൾ എല്ലാം (യഹൂദായുടെ പാപം, ഒന്നു ഒഴികെ) ഒരീപ്രാപ്തി പാപങ്ങൾ ആയിരുന്നു എന്നതു എത്രയും ഇളക്കതക്ക വാസ്തവമാകുന്നു. ധനവാന്റെയും ലാസറുടെയും, ൫ മപ്പണത്തിന്റെയും താമരക്കുട്ടിയുടെയും പത്തു കന്യാകുമാരിയുടെയും ഉപദക്ഷിൽ എല്ലാവിധത്തിലും ഭയങ്കരമായി ശിക്ഷിച്ചതു, മെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്ന പാപംകൊണ്ടല്ലാതെ കർമ്മപ്രാപ്തി പാപംകൊണ്ടല്ല. ദരിദ്രനെ വിചാരിക്കാതെയിരുന്ന ധനവാൻ, താമരക്കുട്ടിയെ ഉപയോഗിക്കാതെയിരുന്ന ഭൃത്യൻ, എണ്ണ എടുക്കാതെയിരുന്ന കന്യാകുമാരി മുതലായവർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഇടത്തുഭാഗത്തെ കോലാടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുകയും “ശപിതപ്പെട്ടവരെ, എന്നെവിട്ടു പിഴ്ചമിന്നും അവന്റെ ഭൃതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവീൻ” എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും മനുഷ്യർ പലപ്പോഴും പാപം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നോ വലിയപാപം ഒന്നോ ഇല്ലെന്നോ ഉള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി ഇരുന്നപോകുന്നു. നാം ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടംചെയ്യാനായിട്ടും നന്മചെയ്യുന്നജീവിതംകൊണ്ടു, തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും അത്രെ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നോ ഓർക്കണം. നമ്മുടെ ആയുസ്സു വെറുതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ പാപമുള്ള ജീവിതം ആകുന്നു.

പിന്നെ ചെല്ലുപറ്റുന്ന മൂന്നുവഴികൾ ഉണ്ടു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരുന്നതിലും പ്രാപ്തത്തിലും ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള ചുമതലയെ കരുതുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ പ്രാപ്തത്തിലിട്ട് വരാത്തവിചാരദോഷങ്ങൾ തീരെ പാപമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു ഇതു അബദ്ധമാകുന്നു. എന്നെന്നാൽ ശു. മഞ്ഞായി. ഫ്രാൻസ് കർത്താവു, പാപങ്ങളുടെ ദൃശ്യനകര ലിസ്സു പാപത്തിരിക്കുന്നതിൽ “ദുഷ്ടിചാരങ്ങൾ”യെ എല്ലാറ്റിലും മുമ്പായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. (മഞ്ഞ. ഫ്രാ. ഫ്രാൻസ് വായിക്ക.) പിന്നെയും മലപ്രസംഗത്തിൽ, 17. 10. 10 കല്പനകൾ പ്രാപ്തത്തിൽ എന്നപോലെ തന്നെ വിചാരത്തിലും ലക്ഷ്യമായി കണിക്കുന്നു. (മഞ്ഞ. 17: 10) ദൈവാലയത്തിലെ പ്രീക്കൻറയും ചുങ്കക്കരൻറയും സംഗതികൊണ്ടു, വിചാരത്തിൽ മരണപാപം ചെല്ലാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ പ്രീക്കൻ പ്രമാണത്തിലെ പാപമുള്ള ആ ചാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു എത്രയും നല്ലതു ന്നതായ ജീവിതം ജീവിച്ചു എങ്കിലും വിചാരത്തിലുള്ള ഒരു പാപം (നിഗമം) കൊണ്ടു “നീതികരിക്കപ്പെട്ടില്ല. (ലൂ. 11: 34-35)

വിചാരത്തിലെ പരീക്ഷകൾ സമ്മതിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പാപമായി തീരുകയുള്ളൂ. അതായതു, ഏതേകം വിചാരങ്ങൾ വിചാരിച്ചിപ്പാൻ പരീക്ഷിക്കുക കഴിയാത്തതാകാം. ആദ്യം ഞെറല്ലാ എന്നിങ്ങനെയും പിന്നീടു ഞെറായ വഴികൾ ചായക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഉള്ള വിചാരങ്ങൾ ഞെറാകുന്നു എന്നു മുമ്പാകെ ഇല്ലാതെ കാരണമോ നമ്മുടെ മനസ്സു ഇങ്ങനേകാം എങ്കിലും ഞെറാകുന്നു എന്നു മനോസ്സാക്ഷി നമ്മോടു പാഞ്ഞിട്ടു, അതു പ്രവർത്തമാകുകൊണ്ടു നാം വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചുപോയത്, അപ്പോൾ നാം പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അങ്ങിനെതന്നെ നമ്മുടെ വചനങ്ങളെയും നാം സൂക്ഷിക്കുന്നു “മനുഷ്യൻ പറയുന്ന ഏതു നിസ്സാരവാക്കിനും ധ്വനിയായിയിൽ കണക്കു വേർതിരിച്ചു കേൾക്കുവാനും” (ശു. മഞ്ഞ. 10: 26) എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും പാപത്തിലേക്കു നടത്തുന്ന (പ്രത്യേകം അദ്ധ്യക്ഷം സ്നേഹത്തിനും വിരോധമായി) സംഗതികളെ സംഭാഷണത്തിൽ എത്ര സൂക്ഷ്മം കെട്ടുവരുത്തി നാം പൊരുമാറുന്നു. നമ്മുടെ വാക്കുകളുടെ സൂക്ഷ്മത്തിനു “കർത്താവേ, എന്റെ വായിയ്ക്കു മുമ്പാകെ ഒരു കാവലിനെ ആക്കി എന്റെ അധാരങ്ങളുടെവാതിലിനെ കറകേണമെ!” സങ്കീ. 10: 1. 2 എന്നു നാം എപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു പ്രതീകമനുഭവിക്കുന്നു.

പ്രാപ്തത്തി പാപത്തെക്കുറിച്ച് പാട്ടുണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ കൂടുതൽ ആവശ്യമില്ല. പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ ലക്ഷണങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഒട്ടേറെ അറിവുണ്ട് ഇനിയും തന്നെത്തന്നെ ശോധന ചെയ്യേണ്ട ഒരു സമിതിയിൽ ആകുന്നു. പാപത്തെക്കുറിച്ചു

[illegible]

சுருஷம்.

പ്രകാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള (എ) കുടുംബസഹിതം ദൈവേഷ്ടപ്രകാരമുള്ള ജീവിതവും (ബി) ജഡമോഹ വിരക്തരായി സന്യാസവൃത്തിയിലുള്ള ജീവിതവും, എന്നാൽ ഈ രണ്ടാമത്തെ ജീവിതം ആത്മതേജസ്സൊക്കൾ ഏതും ഉന്നതമായതും മഹത്വമുള്ളതുമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസം മിശിഹായുടെയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെയും പഠനത്തിനും ഉദ്യോഗത്തിനും യോജിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനു വിരോധമായ പഠനം അബലവും വേദപുസ്തകത്തിനും വിരോധമായാകുന്നു.

ശുദ്ധ മതമായിട്ടു് ഒരു സുവിശേഷം പരപ്പാം. ൧൦-ാം വാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തു വിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തന്നോടു ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഗതി തന്റെ മുമ്പാകെ ഇവകാരമാകുന്നതിൽ വിചാരം നന്നല്ലെന്നു പറയുന്നു. ൧൧-ാം വാ: എന്നാൽ താൻ അറിയുക, ആർക്കു് അതു നൽകപ്പെട്ടുവോ അവർക്കു്തെ എല്ലാവരും ഒരു വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ൧൨-ാം വാ: എന്നെന്നാൽ തങ്ങളുടെ അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നു തന്നെ അറിയുക. ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഷണ്ഡന്മാരുമുണ്ടു. മനുഷ്യന്മാർ ഷണ്ഡന്മാർ ആകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഷണ്ഡന്മാരുമുണ്ടു. സ്വപ്നരാജ്യത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളെതന്നെ ഷണ്ഡന്മാർ ആക്കിട്ടുള്ള ഷണ്ഡന്മാരുമുണ്ടു. ഇതുഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നവർ ഗ്രഹിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ കർമ്മപുരുഷന്മാരും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള മറകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോഴത്രെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിചാരം നന്നല്ലെന്നു തന്നോടു പറഞ്ഞതു.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നതുപോലെ വിവാഹം ചെയ്യാതെ കണ്യാശ്വതകാരായിരിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിൽനിന്നു അഭയമുണ്ടെങ്കിൽ ഉദരത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടെന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും സപ്തർഷിമാരുടെ മൂന്നു തലയുടെ കരകൾക്കുശ്ചാസനം വിവാഹം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തന്നെ കണ്യാശ്വതകാരനായിത്തീർന്നു എന്നു പറയുന്നതും ഉണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു.

ആകയാൽ ഏല്പാവരും (ദൈവത്താൽ കന്യാപ്രതകാരായി അഥവാ ഷണ്ഡന്മാരായി രിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, തങ്ങളെതന്നെ കന്യാപ്രതകാരസാരികളാക്കിയവരും) വിവാഹം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നവർ മിശിഹായുടെ പഠനത്തിൽ വിചിന്തയായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവർ മിശിഹായുടെ അനുഗാമികൾ അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആകുന്നതെങ്ങിനെ? പിന്നെയും നമുക്കു സകല സൂത്രങ്ങളിലും ഉത്തമമുപദേശകാരായി ജീവനാശിനും നമ്മെ രക്ഷിപ്പാനുമായി സ്ഥിരമായി നിന്നൊഴുക്കുന്നതായി മിശിഹായും കന്യാപ്രതകാരനായിത്തന്നെ രിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇനിയും നമുക്കു പൊതുവിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് യുവാവിനും.

“നിങ്ങൾ ഇരിക്കു ഏഴുനിയവയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ, സ്ത്രീയെ തൊഴുതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ നന്നു. ഹേ. ഹേ. ഏകിലും വേദപ്രകാരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന്നു കാരണം അവനവന്റെ ഭാര്യയെ തൊഴുതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ നന്നു. അവളെ വളരെ ഭയം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഹേ. ഹേ. ഏകിലും ഇതിനെ കല്പനയായിട്ടല്ല അനുവാദമായിട്ടുതന്നെ പറയുന്നു. ഹേ. ന്ന. ഏകിലും എന്നപോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതായാൽ അവർ നല്ലതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഹേ. വ്വ. അവർ വിരക്തരായിരിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സിലാക്കി വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ. അപ്പോൾ തന്നെ അവർ നല്ലതു വിവാഹം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഹേ. ന്ന. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നതുപോലെ വിശുദ്ധ പൊതു, സ്ത്രീയെ തൊഴുതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ നന്നെന്നു പഠിപ്പിക്കയും ഏല്പാവരും തന്നെപ്പോലെ കന്യാപ്രതകാരാകുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവർ പഠനകാരാ സ്ത്രീയെ തൊഴുതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ നന്നെന്നു പഠിപ്പിക്കയും ഏല്പാവരും തങ്ങളെ പോലെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്നു ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഏകിലും ഈ അവർ പഠനം മിശിഹായുടെയും പട്ടപുസ്തകങ്ങളുടെയും പഠനത്തിന്നു യോജിക്കുന്നതെന്നു പറയാൻ അവർ ഒഴു മടിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പൊതുവെ തന്നെപ്പോലെ വിരക്തരായിരിക്കുന്നതിന്നു പാടില്ലാത്തവർ വേദപ്രസംഗം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി വിവാഹം ചെയ്യാൻ അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതു എത്രയും വലിയ ന്യായത്തോടു കൂടെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിന്നു പാടില്ലാത്തവർ വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ വേദപ്രസംഗം ഉണ്ടാകയും തന്നിരിക്കും നിശ്ചയിക്കിയതാകയും ചെയ്യും.

ഇതു കൂടാതെ വിശുദ്ധ ജിഹ്വ വിവാഹം ചെയ്യാത്തവരെ വിവാഹം ചെയ്യവരെക്കാൾ വളരെ സ്തുതിച്ചിരിക്കുന്നു. “നിങ്ങൾ മനോവിചാരംകൂടാതെയിരിക്കുന്നതെന്നു ഇരിക്കു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവർ കർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസംഭിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു കർത്താവിന്റെ കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് വിചാരപ്പെടുന്നു” ഹേ. ഹേ. ഹേ. “എന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്യവർ തന്റെ ഭാര്യയെ എങ്ങിനെ പ്രസംഭിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോകകാഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് വിചാരപ്പെടുന്നു” ഇതിന്നു ഒരു അനുസ്മരണമായി ഉയർന്നു. തന്റെ ഭാര്യയെ എങ്ങിനെ പ്രസംഭിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോക കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് വിചാരപ്പെടുന്നവരോടേതല്ല? കർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസംഭിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു കർത്താവിന്റെ കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് വിചാരപ്പെടുന്നവരോടേതല്ല.

പിന്നെയും വിശുദ്ധ ജിഹ്വ വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കാത്തവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നവരെക്കാൾ അധികമായി പുകഴ്ത്തുന്നു. “ആകെണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നവർ നന്നായി ചെയ്യുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കാത്തവർ അധികം നന്നായി ചെയ്യുന്നു. ഹേ. ഹേ. ഹേ. വേദപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ഉപദേശം മിശിഹായുടെ ഉപദേശമെന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു. മറ്റുള്ളവർ ഉപദേശകാരായിത്തന്നെ കന്യാപ്രതകാരായി ജീവിച്ചിരുന്നവർ അനേകർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സാമാന്യമായിട്ടു നമുക്കറിയാം. ഇവർക്കുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരുവനാണു നാം. ശത്രുക്കളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഏകദിനാദി. താൻ വേദവാക്യങ്ങളിൽ ചിലതു കേൾക്കുവാൻ തന്നെ അനുജിച്ചു പോരികയും വിശുദ്ധ സഭയിൽ അനുജിതരായിത്തീർന്നുവെന്നു വേണ്ടി വേദോക്തിപ്രകാരം (മത്ത. ൧൯. ൧൨)

പ്രബലമായി നീരക്ഷര്യം ചെയ്തു. നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ അ
 ന്തോണിയോസു സന്യാസിപ്പാർക്കു ഒരു ഉത്തമ ദ്രാവിഡക്കാരനായിരുന്നു. തന്റെ
 അടുക്കൽ വരുന്നവരോടു തന്റെ ഉപദേശം മിശിഹായിൽ ചെലമായ വിശ്വാ
 സമുദേശത്തിലുള്ളതും തന്നെ വെളിച്ചമുണ്ടാക്കത്തക്ക ഗുണമുള്ളതെന്നും ദുഷ്ട
 വിചാരങ്ങളിൽനിന്നു മറയ്ക്കുന്നതും അശുഭപിരിയിൽനിന്നു ശരീരത്തെയും നൃപതി
 കണമെന്നും കാലത്തും ഉച്ചയ്ക്കും രാത്രിയും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധന്മാരു
 കെട്ടുപുരുത്തങ്ങളെ കണ്ടുപഠിക്കണമെന്നും മിന്നപ്പോറ്റം മനുസാക്ഷിയെ പരിശു
 ധിച്ചു പോവു ചെയ്തു പോരാൽ ഉടനടൻ അന്തരിപ്പിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധ മന
 ഹിൽ ഒരുറപ്പു കാണാത്ത പക്ഷം പ്രശംസിക്കാതെ സമപ്രാപിയും സമർത്ഥനുമായ
 ദൈവം വിധികർത്താവേണമെന്ന് ഭയന്നിരിക്കണമെന്നും ദുഷ്ടാർത്ഥം ഭവസ്തുതി ഇവ
 ഡിൽനിന്നു പിന്തിരിയണമെന്നും ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ചൈവവച
 നത്തെ വായിച്ചു പ്രാണികളെന്നും മറുപടിയുണ്ടാകുന്നു.

സഹോദരന്മാരെ നാം ഭക്തജനപ്രകൃതവും സഹനശീലവും പ്രാർത്ഥനയിൽ
 തീർപ്പുനെയും ജാഗരണവും വിശുദ്ധിവും ദാഹത്തിലും ശീതത്തിലും നാശത്തിലും ജ
 വരത്തെ വിചാരിക്കാതെ ആത്മാധിന മാനം കരുതുന്നവരായി “തമ്മിൽ തമ്മിൽ
 സ്നേഹമുണ്ടുവരായി ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ മുറികൂട്ടുന്നവരായി പ്രാപ്തത്തിൽ മടി
 യില്ലാത്തവരായി ആത്മാവിൽ പൂജ്യനായിത്തീരുന്നവരായി കർമ്മവിനേ സേവിക്കുന്ന
 വരായി ആശയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവരായി ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമിക്കുന്നവരായി
 പ്രാർത്ഥനയിൽ സമീരമുള്ളവരായി വിശുദ്ധിമാന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായി
 യ്ക്കുന്നവരായി അതിഥിസമ്പ്ലാഭം ചെയ്യുന്നവരായി. (പി. ൧൦൨. ൧൨. ൧൦—൧൩)

ഓരോളെയ്യ! സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കത്താഖെ! നീ പരിശുദ്ധൻ പരി
 ശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ ശ്രീലോകം മുഴുവനും നീന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരി
 കുന്നു. ആമ്മിൻ.

ഒ. വി. ജെ.

മാർ അത്വാദീസ ജൂലിയോസ മെത്രാപ്പോലീത്താ
 അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പീഡ.

ഈ ഹിബ്രുവരിമാസം ൨൧. ൧൯൦൪- ക്രിസ്തീയ ചന്ദ്രികൻ സുറിയാനികളുടെ
 മിഷൻ യോജിത ക്രിയ ഒരു പൊതുയോഗത്തിലെ നിശ്ചയങ്ങളുടെ പ്രകാരം
 ഞാൻ കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഈ കഴിഞ്ഞ ജനുവരി ൨൪. ൧൯- ഗോവയിലെ പോ
 സ്റ്റോസിസ് ഗവർണ്ണറുടെ ആജ്ഞാപ്രകാരം മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പോ
 ലീസുകാർ ബന്ധിച്ചു പോലീസു സ്റ്റേഷനിൽ ൩൦ മണിക്കൂർത്തേക്കും തകവിൽ പാ
 റ്ട് ചെയ്തിരുന്നു എന്നും പിന്നീട് വിശുദ്ധീകരണത്തിനായി ഉത്തരവും ഗോവ
 ഡിലെ ത്രിപ്പിപ്പ കൊൻസലിന്റെ പ്രത്യേകനാലുംകൂടും ഇടവത്തെ വിടയച്ചു ചു
 ന്നും കാണുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ അർവിവാൻ മേപ്പുറത്തെ യോഗ
 ത്തിൽ നടന്ന ചില പ്രസംഗങ്ങളുടെ ചുരുക്കം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അഗ്രാസനസ്സനായിരുന്ന വികാരിജനറാൾ—വന്ദ്യപുരോഹിതനായ ആ
 ചുടവിന്റെപ്പോൾ അത്വാദീസ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഗോവഗവർണ്ണറുടെ തകവിൽ പാർപ്പിച്ച
 ശോചനീയമായ വർത്തനം മുഴുവനും അൻ ജയിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളു
 ന്നു. നാലു വർഷം മുമ്പു അദ്ദേഹം സിലോൺ വിട്ടുപോയി. മലയാളത്തിലും ഇന്ത്യ
 യിലെ ചില മിഷൻസമിതങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ദേഹസുഖാർത്ഥം
 ഗോവയ്ക്കു പോയി. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഗോവയിലെ രോജാമത്തനായകന്മാരിൽ
 നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള പീഡനവിമർശനം ത്രിപ്പിപ്പ് സമീപമായ കസ്റ്റിൽ റോഡിൽ അദ്ദേ
 ഹം സമീപത്തായും കൈപ്പറ്റത്തക്കയും രണ്ടുവർഷം മുമ്പു ഒരു ത്രിപ്പിപ്പ പ്രജയായി
 അംഗീകരണം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ സാമ്പ്രദായിക താമസിക്കാമായി
 രുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജനുവരി ൨൪. ൧൯- അദ്ദേഹം പ്രത്യേകജോലിയിന്മേൽ ചില സ്നേ
 ഹിതന്മാരെ കാണാനായി അദ്ദേഹം ദിവാൻഗോവായിലെ ഒരു പോലീസെടുത്ത

ശ്യാംവനം. അപ്പോൾ ഗോപ വാത്രിയകീസിന്റെ ശ്രോത്രം യിഞ്ചൽ അവിടത്തെ വാവകുണ്ടിന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം പോലീസുകാർ നമ്മുടെ വന്ദിച്ചുപോയിത്തന്നെ ബന്ധിച്ചു മറ്റേതു മലിന്യശുദ്ധീകരണത്തോളം തകവിൽ പാറ്റിച്ചു. പിന്നീടു വിശ്വദീപ്ത മലിന്യശുദ്ധീകരണ മുമ്പിൽ അജ്ഞാതരായി വിചാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുറ്റമൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ മലിന്യശുദ്ധീകരണത്തെ വിട്ടുപോയി. ഗോപവഞ്ചെണ്ടു ഒരു വലിയ കൂരകൂട്ടമാണ്. ചെമ്പുപിടിക്കുന്നത്, അടുത്തത്തിന്റെ നാശം തടയ്ക്കുകയും ഒരു ശുചിത്വത്തിനായി എന്തെങ്കിലും സാധനമയോ ഒരു പ്രാചീന സഭയുടെ അടുത്തുകൾ എന്തെങ്കിലും സാധനമയോ ആ ഗവണ്മെണ്ടു പെറ്റിപ്പിച്ചു. അടുത്തത്തിന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുറ്റം റോജാസഭയിൽ വേദാന്തസഭയിൽ നിന്നും പുറത്തുള്ളതുമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇപ്പോൾ പലം ഒരു വിശേഷതയെക്കണ്ടു. എന്തെന്നാൽ ഒരു രക്തസാക്ഷികൾനായി മരിക്കുകയുണ്ടാവുന്നതും ശത്രുക്കളുടെ വാളിനെയോ അഗ്നികണ്ഡത്തെയാ ഭയപ്പെടുകയല്ലെന്നുള്ളതെന്നും സഭയെക്കുറിച്ചു ഇന്നിനാൽ എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളെക്കണ്ടെന്നാലോചിക്കണം.

മിസ്റ്റർ സ്റ്റീഫൻസിൻവാ—നമ്മുടെ പൂജനായ മേൽപ്പട്ടകാരൻ ഒന്നിൽ അധികം പ്രാവശ്യം ഗോപവഞ്ചെണ്ടിന്റെ പീഡകൾക്കു പാത്രീ ഭവിച്ചു. ഗോപ വാ വാത്രിയകീസി ഒരു പരമ്പ്ര വൈരിയാണ്. അടുത്തത്തിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ എന്തുപെടാൻ ഉപദ്രവിക്കാതെ വിട്ടുപോയി. ഒരു ശുചിത്വ പ്രവൃത്തിയോളം ഇങ്ങനെ ഒരു കൂരകൂട്ടം ചെമ്പുപിടിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടതു ആശ്ചര്യം തന്നെ. എങ്കിലും പണ്ടെങ്കിലും ഗോപയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മണ്ഡലസമയത്തെ കുറ്റമുള്ള ഭവനം ഇതു ഒരു കാരണമാണ്. ആവേശാധിക്യ സമാപനത്തിന്റെ ശിഷ്ടമാണ് ഇപ്പോൾ ഗോപയിൽ പ്രവൃത്തിച്ചത്. ആദ്യത്തെപ്പോൾ അന്തർവാതിലും അടുത്തത്തിന്റെ കീഴുള്ള പടകളും ജനങ്ങളും റോജാസഭയോടു ചേർന്നുനിന്നും അതുകൊണ്ടു പീഡസഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ പൂജാ രാജപെട്ട ഗോപയിൽ അന്തർവാതിലും ശുചിത്വത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും കൊണ്ടാകുന്നു.

മിസ്റ്റർ ബി. സി. താവേരിസർവ്വീസെല്ലാം—എന്റെ സ്വദേശം ഗോപയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാണ്ടുപോളത്തെ ചരിത്രം വായിച്ചാൽ ഗോപയിലെ റോജാസഭ അവിടത്തെ മതത്തെക്കുറിച്ച് എത്രമാത്രം ദുർവ്വാചികാരനും അന്തർവാതിലും ആണെന്നും വിശുദ്ധ ദണ്ഡനസമയത്തെ പീഡകൾക്കു എത്ര ആയിരങ്ങൾ വശംവദന്മാരായി ഉണ്ടെന്നും അറിയാം. ഗോപയുടെയും അന്തർവാതിലിന്റെയും ശക്തിയേറിയ ഇല്ലാ സാമ്രാജ്യം ഇപ്പോഴും ഇപ്പോൾ ഗോപയും വാമാനും പൂവും മറ്റുമായതു കണ്ടു കണ്ടുവന്നതല്ല. പൊർട്ടുഗീസ് പ്രജകളായ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇല്ലാതിൽ ആകെയുള്ള. അതിൽ ഒരുപോലും ശുചിത്വ രാജ്യത്തു കടിയേറി സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ആകൃഷ്ടത്തിൽ ഒരുവന്നാണ് ഞാൻ. നമ്മുടെ പൂജനായ മേൽപ്പട്ടകാരൻ ഗോപയിൽ ചാർച്ചകാരൻ സ്റ്റേപ്പിൻയാരുണ്ടു. അവരെ കാണുണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടു. അടുത്തം അടുത്തം സഭയിലെ കാരണകീഴ്ത്തലും ദീപ്തമുള്ള ഒരു മേൽപ്പട്ടകാരനാണ്. ആ അവസരത്തിൽ ശുചിത്വ ഗവണ്മെണ്ടു ഉണ്ടായിപ്പോ സിദ്ധമാണിപ്പോ അടുത്തത്തെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അടുത്തത്തെ തകവിൽ വെട്ടു മോശമായി അറിയിപ്പും അടുത്തയുടെ അടുത്തമായ ഒരു പീഡയും ആകുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. ഡി. ഇന്നോസെൻറ്—ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീന സഭകളിൽ ഒന്നായ അല്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ മലബാറിലെ മിഷനറികളെ ആദ്യമായി പെറ്റ അന്തർവാതിലിനെക്കുറിച്ച് വലരെ സഹോദര്യം വാങ്ങുകയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു ബുദ്ധമത രാജ്യത്തോ മറ്റോ പോയിരുന്നെങ്കിൽ ഇരിക്കെകാൾ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രായവിധത്തിൽ നാകാൻ വിശ്വാസമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അതിനാൽ മലബാറുകാരുടെ ഈ പൈശാചിക പ്രവൃത്തിയെ കുറിച്ച് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയും ഉണ്ടാകുന്നു.

വേദാന്തം മല ആളുകൾ ഇരിക്കുന്ന തുടർ പ്രവൃത്തിയോടും അല്ലെങ്കിൽ പരമ്പരയിലുള്ള പീഡകൾ മേൽപ്പട്ടകാരൻ വാങ്ങുകയും

൧. “നോവോഗോവയിലെക്കുള്ള യാത്രയിൽ ഒരു ആത്മവിഷ്ണുപ്പ അന്തവാ
രീസിനെ കൂടവാം കിയും സാമന്തപ്രഭുതയും കൊണ്ടു ഗോവധവചനം വിട്ടിട്ടു
തടവിൽ പെട്ടതും ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് കപ്പിത്താനുള്ള സഹായത്തോടെ മറ്റൊരു വിരട്ടി
കയ്യും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ ഈ കേസും സമാനവീക്ഷയും പോരുന്നില്ല. അവർ
ഒന്നിന്റെ അക്രമത്തെ കഠിനമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

൨. ഈ യോഗനിശ്ചയം ഗോവയിൽ ജനിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് കൊൻസലിനും
അന്തവാരിസമെന്റേപ്പോലീത്തായും മലങ്കര മെന്റേപ്പോലീത്തായും ജന്മ്യായിട്ടും
സിലോണിലുള്ള പ്രധാന പത്രക്കാരനും അയച്ചുകൊടുക്കണം.

൩. ആത്മവിഷ്ണുപ്പ അന്തവാരിസിനെ ഗോവയിലെ ഭണ്ഡനത്തിൽനിന്നു
മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തടവിൽ ചെയ്ത ജീവിതപ്രവൃത്തികൾക്കുവേണ്ടി ഈ യോഗം
ഗോവയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് കൊൻസലിനെ അറിയിക്കുകയും ഈ വിധം അക്രമം ഭേ
ദിച്ചും സഭയിൽനിന്നു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കു
മെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.

“നവോദയ ചരിത്ര പരീക്ഷകളിലെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ.”

പ്രിയ പത്രാധിപർ സാരം,

നവോദയ പരീക്ഷകളിൽ മാനേജർമാരുടെ ഉത്തരവത്തിനു മുമ്പു വളരെ നല്ല
നായും സ്റ്റീറർക്കോടും ക്രിസ്ത്യൻ ഒരു നിലനില്പും അതിന്റെ ശേഷം ചില പരീക്ഷ
കൾ മറ്റേതെങ്കിലും സ്റ്റീറർക്കോടും മറ്റും ചിലതു ഇതേതോണിയും ചവിട്ടിയും
നീന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷമൊട്ടാകട്ടെ പരീക്ഷകൾക്കും ഉത്തരവിയ്ക്കയും ദൈവ
ഗത്യാ പരീക്ഷകളും സത്യസന്ധതയെ പഠിപ്പിക്കയും കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യതു. എ
ന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു കീഴ്പ്പെടുത്തിരിക്കുന്ന പരീക്ഷകളിലെ ചില
പടികൾ സത്യസന്ധതയെ പഠിപ്പിക്കയും വിവരണമായും തന്നിട്ടുമായും ചെയ്തു
വരുന്ന എന്നുള്ളതു ഏറ്റവും ശോചനീയമായ ഒരു വസ്തുതയെന്നു. കരുണാവാശി
ധിയോടുകൂടിയുള്ള വലിയ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു എത്തുകകളിൽ ചില പടികൾ
തന്റെ സഭയിലോടു ചേർത്തിരിക്കുന്ന തിരുമനസ്സിലെ കരുണയിൽ അപ്പോൾ
മറ്റൊരു പടികൾ. എന്നാൽ അവരുടെ വിചാരം, ഭരണീയപ്രകാരം നടപ്പാൻ തി
രുമനസ്സിൽനിന്നു അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു. അങ്ങിനെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ
വലിയ വ്യവഹാരങ്ങൾ ചെയ്തു അന്ത്യോശ്വാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു
ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നു ഇവർ വിചരിക്കട്ടെ. തന്റെ കരുണയിൽ ഇപ്രകാ
രമുള്ള അനുവാദം ആകട്ടാകെ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനും തന്റെ പഠിപ്പിക്കയും എന്തു
ക്കുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ അവർ ഉപദ്രവിച്ചുമാത്രം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം അനുവദി
ച്ചിരിക്കുന്ന പരീക്ഷകളിൽ വിധിക്കുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമീപവിശ്വാസം പോ
യിട്ടു ഇപ്പോൾ യാതൊരുവായും, “മാർത്തോമ്മാ” “ഗ്രാമർ” “പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റൻറ്” “ഉ
ണർപ്പ്” ഇവകളെല്ലാം കൂടി നടക്കുന്നു ഒരു പൊതു കെട്ടിടം എന്ന നിലയിൽ ആയി
രിക്കുന്നു വിശുദ്ധ ദേവാലയം. എന്നിരുന്നാലും വിശുദ്ധ പോയി അതുലം
ആയിരിക്കുന്നു ചിലർ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതും, ചിലർ പടികൾ വേണ്ടതും, ചിലർ നോക്കു
വേണ്ടതും, ഇങ്ങനെ പഠനസമ്പന്നന്മാർ ആകും എന്നു വേണ്ടതും. അതുകൊണ്ടു വാ
സല്യകണക്കുകൾക്കു വരുന്ന കഷ്ടതകളെ ആശോടപര്യം. ഇവരുടെ കർമ്മാദികൾ
എല്ലാം നടത്തുന്നതു “ഇവിടെയും” ആകുന്നു. കല്യാണത്തിന്നു ആത്മയിൽ ഉള്ള
എത്ര ദിവസവും സ്വകാര്യമുള്ളതുകൊണ്ടു ആയതിന്നു നില്പാൻ നല്ല സൗകര്യം. പ
ണ്ടുകൊണ്ടു എത്ര കാര്യവും ഇവിടെ നടത്താം. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പഠിപ്പി
നത്തിനെ ഇങ്ങനെയും അറക്കേണ്ടുന്നതാണു വിചാരം. ജനിച്ചതിൽനിന്നു പരീക്ഷ
യിൽ പ്രവേശനം നടത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു “മയിന്നനെ” ഈ താൽക്കാലം മരണ
ത്തിൽ എങ്കിലും പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനം അങ്ങനെയെ
പ്പോലെ ആഗ്രഹം എത്രയും വിശേഷമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമാണു ഇവർ ആ
ട്ടകളെ ദിശിക്കുകയോ കൂടിത്തേക്കുന്നതു.

നിരവധിത്തം അതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ പറയേണ്ടതല്ല. ആദ്യം ആദ്യം വിവരം മിശിഹായെ കൈകൊള്ളാം. എന്തെങ്കിലും ഒരു എന്റെ ദൈവമേ! സത്യസന്ധ്യയെ മകൾ ഏകദിനം ഒരു കണ്ടുകൊണ്ടും സാക്ഷിപ്പിക്കാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ഇവിടുത്തെ പല ഹിന്ദുക്കളും തങ്ങളുടെ ആരാധനാസമയം കേൾക്കുന്നതുവരെ ഇതിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചാൽ അപേക്ഷിച്ചതായും അറിയുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള പടികൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കു മുകളിലുള്ളതും വരുമാനംകൊടുപ്പാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. ഏതൊരു പത്രാധിപരെ വിശുദ്ധപേരോലയം അടിച്ചുവാൻ ഉണ്ടാകുന്നതു എഴുപിടാമകൾ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരിക്കുന്നു എന്നിവകൾ ഉള്ളപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും. അടിച്ചുവരിയാൽ അറിയിച്ചുപോൾ ഇതാ മിശിഹായെ അതിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ട സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള കഷ്ടതകളെ മറികൾ അറിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി നമ്മുടെ വലിയ രീതിമേറിയെ അറുപികയും മുന്നിരിക്കാത്തേതാണിതിന്റെ ഉടയവണപ്പോലെ മാർഗ്ഗപ്പെടുവന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള കാവൽക്കാരെ ആലോചിക്കേണ്ടതോടൊത്ത വീടുകളാൽ അപേക്ഷ.

എന്നിൻ പറയുന്നു പത്രാധിപർ സാദാ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഇണം മല്ലാന്നും ആയ കൊച്ചുനിരമേനി കാലം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്രിസ്തയുടെ ഭാഗ്യം തന്നെ.

ഇങ്ങനെയുള്ള പക്ഷികളിൽ നമ്മുടെ ബഹുമാന്യരേക്കിലും കേൾ സത്യസന്ധ്യയുടെ മകൾക്കു ആശ്വാസം തരുവാൻ പത്രികകൾ അപേക്ഷ.

എന്നു മേലോ കെ. സി. ഉമ്മൻ.

മിശിഹായെക്കുറേ.

അദ്ധ്യായം ൫.

വേദവായന.

വിശുദ്ധ വേദം എത്ര ശ്രദ്ധയോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ടതോ അതുതന്നെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അതിലെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഭാഗങ്ങളും നാം വായിച്ചു അറിയേണ്ടതാകുന്നു; അതിലെ വാചകരീതിയെ അല്ല, അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ അത്രെ നാം ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതു. വിശുദ്ധ വേദം എന്നുവേണ്ടാ മറ്റൊരും വിശുദ്ധ പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കുമ്പോൾ അവയിലെ വിഷയങ്ങളുടെയോ വാചകങ്ങളുടെയോ ന്യായമല്ല, പിന്നെയോ വിശുദ്ധിയുടെ അടിച്ചുപിടിക്കുന്ന നാം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതു. ധ്യാനത്തോടുകൂടെ പഠിക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങളെ നാം ഏതു അഗ്രന്തയോടും നാമുണ്ടാക്കത്തോടുംകൂടി വായിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം തന്നെ ഗാർത്തീയ ലാമുക്കളായ ഭാഗങ്ങളും നാം വായിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുകയാണെങ്കിലും പുസ്തക കിത്ത്വാവിന്റെ സാദാ വായനയെക്കുറേയൊ, അതാൽ ഏതു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ല ആലോചിക്കേണ്ടതു. എന്നാൽ വായിക്കുന്നതിന്റെ എക ആനന്ദം അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികളെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകനിർമ്മിതാവു ആരെന്ന് അന്വേഷിക്കാതെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു എന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ പുസ്തകത്തിൽ പതിക്കുക. നേരം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോഴുള്ള നിമിത്തപോലെ മാത്രമേ കണ്ടാൽ മാഞ്ഞുപോകുന്നു. എന്നാൽ "യഹോവായുടെ വചനം ഏതെന്നും നിലനില്ക്കുന്നു" ആ വചനം ആകട്ടെ ദൈവപക്ഷം കൂടാതെ സകലരോടും പലപ്രകാരത്തിലും സംസാരിക്കുന്നു.

അന്നുവശമായ സംഗതികളെ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ വിചാരം വിശുദ്ധ വേദത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയോടുകൂടിയുള്ള വായനയ്ക്കു പലപ്പോഴും വിട്ടുമാറി ഭവിക്കുന്നുണ്ടു; ഈ വിചാരം, നാം തമ്മിൽ യോടും കീഴ്വണകത്തോടും കൂടി വിട്ടുകയേണ്ട ഭാഗങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു യത്നപ്പെട്ടു തക്കിയാൻ നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേദവായനയെക്കുറേ ആത്മീയാഭിപ്രായ സിദ്ധിക്കുന്നതിനു നമുക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, പഠിപ്പിക്കാൻ കീഴ്വണക ആശിക്കാതെ നാം തമ്മിൽ യോടും നിഷ്പാടനത്തോടും ഭക്തിയോടുകൂടി വായിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പുണ്യവാനായ ഒരു ഉപദേശക്കളെപ്പറ്റി സമാനമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും നിശ്ശബ്ദമായും ബുദ്ധിമാനമായും അവയെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. പക്ഷെ ഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളേയും കഥകളേയും മായിച്ചു മിഥിയാവാൻ ദിനങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏതെങ്കിലും അർത്ഥമോ ആനന്ദമോ ക്രൂരതയോ അവ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു.

ജി. ശ്രീ. സ്ത്രീബാല്യങ്ങളുടെ അവകാശം.

“ശ്രീമദ്ഭാഗവതം” എന്ന സാധാരണ വിളിക്കപ്പെടാത്ത സ്ത്രീബാല്യങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ അറിയാത്തവർ സുവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. ഇദ്ദേഹം സ്വദേശത്തോടു യാത്ര പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവരവും ഏകദേശം ഏതൊരു ദിവസം അവിടെയിരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നും ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പറയുന്നതു അനുചിതമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

കാലംചെയ്യു പത്രീയകീസ ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ തഹലുഖ്യാ (സമാനാപരി) യായി അയക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞുപോയ മാർ ശൈഖാൻ അന്താനാസ്സേസ ബാവാ അവർകളോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിന്ധുവിനായി നമുക്കു കഥാനായകനായ സ്ത്രീബാല്യങ്ങളെ പറ്റി പഠിക്കാൻ മലയാളത്തിലേക്കു വന്നു. ഈ കാലം ശൈഖയെപ്പറ്റി കാലംചെയ്യുതുവരെ ശൈഖാലാൻ ബാവാക്കുട്ടി സിന്ധുവിനായി വന്നു വരിച്ചു കൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചു പോകുന്ന മുമ്പെ അദ്ദേഹിച്ച് ഏകിലും കാലംചെയ്യു പത്രീയകീസ ബാവാ തിരുമനസ്സിലെയും മാർദ്ദിനാസ്സേസമെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സിലെയും വിശദമായി പേർക്കു ഇടയാക്കിയിട്ടു. ഇപ്പോൾ സ്വദേശത്തുള്ള മിത്രങ്ങളുടെയും സ്നേഹിതന്മാരുടെയും തുടരെ തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾമൂലം സ്വദേശത്തേക്കു പോയി മടങ്ങിവരുന്നതിന്നു അനുവദിച്ചതനുസരിച്ചാണ് യാത്ര പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സ്ത്രീബാല്യങ്ങളുടെ ഈ രാജിൻ അനുസരിച്ചു ജീവകാലം മുഴുവൻ മലങ്കര സഭയുടെ അധീനതയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായ ശൈഖാലാൻ ചെന്നു കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു പറയാൻ സംശയമില്ല. സിന്ധുവാരി നമ്പ്രാപ്പുവക്കാരത്തിൽ ശൈഖാലാന്റെ പരിശുദ്ധ അല്ലെങ്കിലായിരുന്നു. നമുക്കു സഭയിൽ മതവിപരീതങ്ങളെ പ്രസംഗിപ്പിക്കുന്ന ഭൂതപദേശികളോടു പോരാടുന്നതിൽ ശൈഖാലാൻ അസാമാന്യവൈഭവം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അനേകം സംശയസന്ദർഭങ്ങൾ സമീപപ്പെടുത്തുകയും ഞെട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന അനേകരെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ദൈവഭക്തി, ധർമ്മം, നോമ്പ്, പ്രാർത്ഥന, മുതലായി സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകകളെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിൽ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുതിന്നാൽ അദ്ദേഹം പലകിം നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. വിശേഷാൽ, വിശുദ്ധവേദത്തിലും വേദഭാഗ്യത്തിലും സാമാന്യരായിരുന്നു കന്യാകൾ പള്ളി കൂടാതെ നന്മാർക്കു മുൻപായി വെച്ചും സുവിശ്വാസികൾക്കു അദ്ദേഹത്തിനോടായിരുന്ന അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം അനേകരെ വിഭാവനമാക്കിയിട്ടുണ്ടു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സ്ത്രീബാല്യങ്ങളെ അവർകളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു തുടങ്ങുന്ന കാലം മുതൽ മലങ്കര സഭയ്ക്കു പ്രത്യേകമായ പല ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അതിന്നാൽ രാഷ്ട്രാധികമായിട്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം മലങ്കര സുവിശ്വാസികൾക്കു അത്യന്തം പുസനകരമായിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാൻ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാചിലവിലേക്കും മറ്റുമായി എല്ലാ ഇടവകകളും മനസ്സോടെ ചെയ്യു. ഒരോരും ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ഏതൊരു സംഭാവനയും സമ്മാനവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. കോട്ടയത്തുള്ള സുവിശ്വാസികൾ ധനം ഇടവകകളെ കവിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ അത്യന്തം അതിശയനീയമാകുന്നു. നൂറു രൂപാ മുതൽ പത്തു രൂപാ വരെ ഒരൊരത്തന്റെ പ്രാപ്തിയിൽ അധികമായി കൊടുത്തു എന്നു മാത്രമല്ല, ചിലർ പത്തു കിൽ സമ്മാനിച്ചു വരിസംഖ്യയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടു കൂടെ കൊടുക്കുന്ന ചെയ്തികളെ നോക്കാം ശൈഖാലാൻകുറിച്ചുള്ള മരിപ്പിന്നു വേറെ ലക്ഷ്യം വേണമെന്നില്ല.

ഇദ്ദേഹം ഈ മാസം ൨൭ നു- കോട്ടയത്തുനിന്നു യാത്ര പഠത്തു വകുക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാലക്കാട് മുതൽ ചിലപ്പക്ഷികളിൽ കരയ്ക്കേച്ചു അകപ്പെട്ടു പള്ളിയിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ കണ്ടു കൈ മുത്തീയ ശേഷം കുറുകുളങ്ങര ചെന്നു വലിയ രീതിമേറിയതേയും സന്ദർശിച്ച് അതിൽ അത്യുയിൽ തീവണ്ടിമാറ്റം ഞൊറായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടെന്നതാണ് കോട്ടയത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടെന്നതിനുമുമ്പു സുറിയാനി സിമ്മനാരിയിലെ വിദ്യാർത്ഥി കളായ ശെമ്മാച്ചന്മാരും കുട്ടികളും മേനൻ സ്ത്രീബാശെമ്മാച്ചൻ സുറിയാനിയിൽ അദ്ധ്യപനപത്രവും ഓജ്ഞായി തുടലോടുകൂടിയ ഒരു വാച്ചും സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ യോഗത്തിൽ ശെമ്മാച്ചന്റെ തൂണുങ്ങളെയും വേർപാടിൽ വെച്ചുള്ള ദൃഢത്തെയും കാണിച്ചു പല പുട്ടുകാരും അമ്മണികളും മലയാളത്തിലും ബ്രഹ്മവർഗ്ഗീസരെയും അപർകൾ സുറിയാനിയിലും പ്രസംഗങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി. മംഗലപത്രത്തിന്നു സമയോചിതമായ ഒരു മറുപടി ശെമ്മാച്ചൻ സുറിയാനിയിൽ വിസ്മയമായി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുറച്ചു വാക്കുകളും മലയാളത്തിൽ പറയണമെന്നു യോഗം ശെമ്മാച്ചനോടു അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം കുറച്ചു സംസാരിച്ചു. ശെമ്മാച്ചന്റെ മലയാളം ഓജ്ഞായി അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു.

“മലയാളത്തിൽ കുറേ-കുറേ സംസാരിക്കേണ്ടമെണ്ണ നീകൾ ചോതിച്ചുവേണ്ടും. എന്നു വാലിപ്പുറപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാർ, സഭാപരിശാലം, സേനാനിതന്മാർ, ഇന്റീക്ട് ജാസ്റ്റിംഗ് വഴിയെ വെമ്പിനം ഉപരി, നീകളെ വിട്ടുപോകുന്നതു ഇന്റീക്ട് പെരുത്തു ദുഷമാകുന്നു. നീകളുടെ ഭക്തി അറിവ് എപ്പോൾ കാണുമെണ്ണ കരുതാവുന്നതെന്നു അറിയുന്നു. എന്നു ശരണം നീകളെ കവിച്ചു എപ്പോഴും ദൈവത്തും ദൈവത്തെ ആകുന്നു. നീകളുടെ ഏല്പാവേതനേയും സകല ആവശ്യങ്ങളിൽ ദൈവികം കാത്തുനിൽക്കും. നീകൾ എന്നോടു കാണിച്ച സേനാനിതന്മാർ ഒന്നും ചെയ്തിവാൻ അറിവ് കോർപ്പുനല്ല. ദൈവികം നീകളെ വാഴ്ത്തി അനുഗ്രയിക്കുമാറാകത്ത. എന്നു പ്രാർത്ഥനയിൽ അൻ നീകളെ അർപ്പം. ഇന്റീക്ട് നീകളും പ്രാർത്ഥനയിൽ കർത്താവിന്നു അർപ്പം റെമുണ്ടാക്കിൽ അൻ നീകളുടെയും വീണ്ടും കാണം. ദൈവികം സകലത്തിന്നെ ഇന്റീക്ട് സംസാരിച്ചാൻമേലും വളരെദൂരമെന്നു. നീകൾ അതറിവുണ്ണ. അൻ പാലിയോപ്പു നീകൾ എല്ലാം ഇന്റീക്ട് വെമ്പി പ്രാർത്ഥിക്കേണം”.

ബ: സ്ത്രീബാശെമ്മാച്ചൻ ഈ യാത്രയിൽ യാതൊരു അപകടവും സംഭവിക്കാതെ സുഖവന സപര്യയോടെ ചെന്നു വേരുന്നതിന്നും അധിക കാര്യങ്ങൾമെണ്ണ മടക്കിവരുന്നതിന്നു ഇടയാക്കണമെന്നുള്ള അർപ്പങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വായനകൾക്കും യോജിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സൂചനകൾ

മരണം.—തെക്കൻപറ്റുപള്ളിയിൽ ദി.ശ്രീ. തോട്ടിൽ ലൂക്കോ കോർപ്പിനെപ്പോലാകൾ തന്റെ ഉച്ചാമഞ്ഞവയസ്സിൽ ഈ മാസം ൨൭-മരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാർത്ത വ്യസനകരവും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ൩൩-നാലുമണിക്കു അറോകിയൈദികന്മാരും ജനങ്ങളും കൂടി ശവസംസ്കാരം ചെയ്തായി കഴിയിരിക്കുന്നു. കാലംചെയ്തു കൊച്ചിയിലേറിയൊടുക്കി ഉൾക്കോട്ടേ യാത്ര ചെയ്തു ആഴ്ചകളിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. നല്ല ഭക്തനും നോമ്പുകാരനുമായിരുന്നു. ജന്മത്തിന്നു വേണ്ടിയും വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു കാർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേസു അട്ടി—സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം മുതലായ എല്ലാ പള്ളിവ്യവഹാരങ്ങളിലെയും റീകാട്ടുകൾ ചരിത്രസംബന്ധമായ ഓജ്ഞയുണ്ടെങ്കിൽ അട്ടിയിട്ടു സൂക്ഷിക്കണമെന്നു കുറച്ചു മുമ്പു മനോരമയിൽ തുടർച്ചയായി നടന്ന ലേഖനങ്ങൾ അങ്ങനെയെ വായനകൾ വായിച്ചിരിക്കുമെല്ലാം. ഇതിലേകായി നിശ്ചയിച്ച കമ്മിറ്റി പണി പൂർത്തിയാക്കി തന്നെ ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നു അറിയുന്നു. കാര്യം പള്ളികൾ ഈ വകയ്ക്കു ഇരുനൂറു രൂപ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വ്യവഹാരത്തിൽ പെട്ട ശേഷം പള്ളികളും ശേഷം പള്ളികളെ അർപ്പിക്കിച്ചു കൂടുതൽ സംഖ്യ കൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിസത്രം—വിദ്യാലാസത്തിനായി പോയി താമസിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രം പണിയിക്കുന്നതിനു രിജവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്ന സുറിയാനികൾ ആലോചിച്ചുവരുന്നതായി അറിയുന്നു. അതിലേക്കു ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റി ഏല്പിട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഹൈക്കോട്ടവകീൽ മിസ്റ്റർ ഇ. ജെ. ജോൺ ബി.എ.ബി. എൽ അഡ്വക്കേറ്റിയും ഹൈസ്കൂൾ മാസ്റ്റർ ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി.എ. എൽ റി അഡ്വക്കേറ്റിയും ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ സിക്രട്ടറിമാരായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവകളിലുടമസ്ഥത സുറിയാനികൾക്കു പൊതുപയോഗമായിവരുന്ന ഒരേപ്പാടാകകൊണ്ടു ജിൽ ഏല്പാവരും യഥാശക്തി സഹായിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദേശകുറ്റിപ്പിശക.

പ്രിയപത്രാധിപർ സാരം! കഴിഞ്ഞ വൃശ്ചികമാസത്തിലെ പത്രികയിൽ മല്യപ്പള്ളിയിൽനിന്നുള്ള ലേഖകൻ ദേശകുറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും എഴുതിയിരുന്നതിന്നു മറുപടിയായി ധനുമാസത്തിലെ പത്രികയിലേക്കു ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതിന്നു സമാലിഖ്യംകൊണ്ടു വെട്ടിക്കുറച്ചു ഇട്ടതിനാൽ എന്റെ മറുപടി പൂർത്തിയായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ ലേഖകന്റെ ഒന്നും രണ്ടും ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി താഴെ എഴുതുന്നതു പത്രികയിൽ ചേർക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

൧. മല്യപ്പള്ളിയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ദേശകുറ്റി പിടിക്കാത്തതു അപ്പുയമ്പ്രത്യയങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തോടുകൂടെ, മലയാളീയതി വെച്ചതുകൊണ്ടോ, കുറ്റിയിൽ മുദ്ര ഇല്ലായ്കൊണ്ടോ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു. പിന്നെയൊ വികാരികൾക്കു വികാരി അച്ചന്റെ വിട്ടുപോയ പേരും ഒപ്പും, ദേശകുറ്റിയിൽ ഒരു ഒപ്പുമാത്രമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആണു. ഈ വികാരി അച്ചന്റെ പഴയ കുറ്റികളെ തിരയുന്നതിന്നെക്കാൾ എപ്പോഴും വിചാരിക്കുക ഒരു ദിവസമുണ്ടു എഴുതപ്പെട്ട വികാരികൾക്കു വിട്ടുള്ള അച്ചന്റെ പ്രയോഗം ആണു താരതമ്യത്തിനു ഉത്തമമെന്നു ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു. വികാരിയും ദേശത്തു പട്ടികാരും പള്ളിക്കെക്കാരും ശേഷം പേരും കൂടിക്കൂടി എഴുതുന്നതായി തലവചകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സമീപിക്കു അവരുടെ ഉത്തരം പേരും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശാസ്ത്രമാണുപോലും. അല്ലെങ്കിലും വികാരി അച്ചന്റെ വിട്ടുപോയ പേരും എങ്കിലും വേണ്ടാതെയാ? യാതൊരുത്തരുടേയും ഉത്തരം പേരും ഇല്ലാതെ ഒരു വെറും ഒപ്പുകൊണ്ടുമാത്രം അസ്സലാൻ തുറപ്പിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശാസ്ത്രമല്ലേപോലും.

൨. എന്നാൽ ഈ കുറ്റിയുംകൊണ്ടുവന്നവർ വിശ്വാസയോഗ്യന്മാരോ എന്നു ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചതിൽ—വികാരികൾക്കു ഞങ്ങളുടെ വികാരി അച്ചൻ കൊടുക്കത്തിരിപ്പാൻ അതു കൊണ്ടുവന്നവരെ അവർ കഴിയുമ്പോൾ വിലക്കി, എന്നുമാത്രമല്ല, കടുപ്പിൽ ഈ കുറ്റികളുടെ പ്രയോഗപുത്രാസത്തേപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ മോദിച്ചതിൽ പറഞ്ഞു വരുത്തലായ പല ഉപായങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ദുർവ്വചനമുണ്ടെന്നു വിശ്വസ്യന്മാരും ആയ മല്യപ്പള്ളി പള്ളിക്കെക്കാരന്മാരിൽ ആരു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലൊ മിസ്റ്റർ മത്തായിയോടുകൂടെ വന്നവർ പള്ളിയെക്കുറിച്ചു പ്രവേശിച്ചാൽ നെറ്റിയിൽനിന്നു മാത്രത്തേക്കും അവിടെനിന്നു വലത്തെ തോളിലേക്കും പിന്നീടു ഇടത്തെ തോളിലേക്കും കുരിശു വരയ്ക്കുന്ന ചില യുവാക്കളും കണ്ണു പൊത്തി അധോഭവന്മാരായി നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ചില ജനാനികളും പള്ളിയിൽ ആസന്നങ്ങൾ ഇല്ലാത്തു പിറുപിറുത്ത ചില പരിഷ്ക്കാരികളും മറ്റും ആയിരുന്നു.

൩. വിചാരിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ കശിശ്ശെ ദാവീദു എന്ന സുറിയാനിയിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു എഴുതിയ ആളിന്റെ പേരാണെങ്കിൽ ഒപ്പു എവിടെ? ഒപ്പില്ലാത്ത കുറ്റി ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കും? അല്ല ഇതു ഒപ്പാണെങ്കിൽ പേരെവിടെ? അഥവാ ഇതു പേരും ഒപ്പും കൂടിയുണ്ടെന്നു മിസ്റ്റർ മത്തായിയുടെ മഹാജ്ഞാനം പറയുന്ന എങ്കിൽ വിട്ടുപോയ എവിടെ? വിട്ടുപോയ ഇല്ലായ്കയാൽ ഈ പേർ മല്യപ്പള്ളി പള്ളിയിലുള്ള ഇതുകക്ഷികളിലെ ഒരു വികാരിയുടേതു എന്നു എങ്ങനെ അറിയുന്നിരിക്കാം. കി. പള്ളിയിലുള്ള അദ്ധ്യാപകനായ നവീകരണ വികാരി

ഒരു ദാവിദുകുശീശൊ ആകാൻ വാടിപ്പുന്നുണ്ടോ, അതിനാൽ ഒപ്പു പേരായും പേർ ഒപ്പായും വീട്ടുപേർ ഒപ്പിലൊ പേരിലൊ അന്തർഭൂതമായും ഉള്ള ഈ ഒപ്പു വല്ല നവീകരണ ദാവിദിനെക്കൊണ്ടും വരപ്പിച്ചതാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ അല്ലയൊ വ്യാധം. ഇതും അജ്ഞതപം എന്നു നമ്മുടെ മൊഷണനി വിധിച്ചേക്കും. എങ്കിലും മേൽപ്രകാരം ഒരു കുറി കിപിയാൽ അതു ഇന്നു പള്ളിയിലെ ജന വികാരിയുടേതു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ലേഖകന്റെ ജ്ഞാനം ഇനിക്കും എന്നെപ്പോലെ ഉള്ളവർക്കും കൂടി ജ്ഞോടു ഒന്നുവെച്ചുതന്നാൽ വലിയ ഉപകാരം.

൧. വികാരികൾ എന്നതു ഒരു ചെറുകുന്നെപ്പറിയുള്ള വികാരിയുടെ ഒരു സാക്ഷിപത്രവും, ദേശകുറി എന്നതു പെണ്ണിനെപറിയും പസ്സാരത്തപ്പറിയും ഉള്ള പള്ളിയോഗക്കാരുടെ ഒരു സാക്ഷിപത്രവും അല്ലയൊ. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെതിൽ വികാരിയുടെ വീട്ടുപേരും പേരും ഒപ്പും വെക്കാമെന്നും വിശേഷാൽ പസ്സാരതുകയ്ക്കു കൂടി ഉത്തരവാദതാമുള്ളതിൽ വികാരിയുടെ എങ്കിലും വീട്ടുപേർ മുതലായതു വേണ്ടെന്നും അതു നടപ്പില്ലാത്തതെന്നും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്തൊരു കാരണവശമാണെന്നു മാന്യവായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ. അഥവാ മുഴുപള്ളിയിലെ വികാരി വീട്ടുപേരും പേരും ഒപ്പും വെക്കട്ടെ എന്നും അരപ്പള്ളിയിലെ വികാരി അവകളുടെ അംശമായ ഒപ്പുമാത്രം വെച്ചാൽ മതിയെന്നും ആയിരിക്കുമൊ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ കുറികളിൽ വിലയേറിയതു ദേശകുറിയായെന്നും അതിനാൽ വികാരികൾ വിധിച്ചുള്ള പ്രയോഗത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോഗം ദേശകുറിയിൽ ആവശ്യമാണെന്നും ആണു ഇനിക്കു തോന്നുന്നതു. എന്നാൽ ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള അപ്രാപ്തികൊണ്ടാണു ലേഖകനും മറ്റും വികല്പം തോന്നിയതു എന്നു മിസ്റ്റർ മത്തായി ഡെയ്യൂസ്മേഴ്സ് ജില്ലിയിരിക്കുന്നതും എന്റെ അഭിപ്രായവും തമ്മിൽ ഏതാണു അജ്ഞതപവും അപ്രാപ്തിയും എന്നു ജ്ഞാനവും പ്രാപ്തിയും ഉള്ളവർ വിധിക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾക്കു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേശകുറികളിൽ പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറിപോലും കാണാറില്ലാത്തതിനാൽ അജ്ഞതപം ആകാണെന്നു മിസ്റ്റർ മത്തായി ജ്ഞാനത്തോടെ ഒന്നു ആലോചിക്കണം. എന്നു മാത്രമല്ലൊ, നീണ്ടുളള പള്ളിയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ദേശകുറികൾ മറ്റു ഏതെല്ലാം പള്ളികളിൽനിന്നു വരുന്നുണ്ടെന്നും, വീട്ടുപേരും പേരും കൂടാതെ ഒരു ഒപ്പിനാൽ മാത്രം ഏതെല്ലാം പ്രമാണങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റും ജനസമുദായവും സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ലേഖകൻ യാതൊരുവായ സുവിയാനി സമുദായത്തിലെ നാടപകികൾ അറിവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു എത്ര നാളായെന്നും, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

൨. അരപ്പള്ളിക്കാരായ മിസ്റ്റർ മത്തായിയും കൂടരം കൊണ്ടുവന്ന ദേശകുറിയിൽ “മല്ലപ്പള്ളിപള്ളിയിൽ വികാരിയും ദേശത്തുപട്ടകാരും പള്ളി കൈകാരും ശേഷം പേരും കൂടി കുറി എഴുതുന്നതായി തലവചനത്തിൽ വീവരിച്ചശേഷം “ഇതു എഴുത്തു (ഒപ്പ്)” എന്നുമാത്രം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു അജ്ഞതപമൊ, സമുജ്ഞതപമൊ, അഥവാ മറ്റുവല്ല ജ്ഞതപമൊ, എന്താണെന്നു വിധിക്കുന്നതിനായി മിസ്റ്റർ മത്തായിയുടെ മൊഷണനത്തിങ്കലേക്കു അപ്പീൽ ചെയ്തതും സുബോധം എന്നൊരു വകീലിനെയും പോരായെങ്കിൽ ഇന്റാക്സാലിറ്ററി എന്നൊരു യൂറോപ്യനെ കൂട്ടുവകീലായും നിയമികയും ചെയ്യിട്ടു വിധിയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

൩. വല്ല പള്ളിയിലും വല്ല അച്ചനും പസ്സാരം അപഥരിച്ചതിനുള്ള ഒരു ഏല്പാടാണു ദേശകുറിയിൽ കയ്യൊരന്മാർ ഒപ്പിട്ടുക മുതലായതു എന്നു പ്രസമാവിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടാറെ പണം അപഥരികാത്ത പട്ടകാർ ചുരുക്കം ചില പള്ളികളിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു വരുന്നു. ഇതു വളരെ ശോചനീയംതന്നെ. എന്നാൽ കണക്കും പണവും കൈകാരന്മാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കതെയിരുന്നതിനാൽ മേല്പട്ടകാരന്റെ അതുപ്രിയെ സമ്പാദിച്ച വല്ല അച്ചനും വല്ല പള്ളിയിലും ഉണ്ടോ എന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

൪. കുറിച്ചിയിൽ പള്ളിയിൽ നടന്ന ഒരു സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞാറെ അതിന്നു സമാധാനം പറയേണ്ട ഭാരം അവിടെ ജല്ലെന്നു പറഞ്ഞു ആ കേസു തള്ളികളഞ്ഞതു ഉത്തമ ലക്ഷണമല്ല. അതിന്റെ വാസ്തവം സമ്മതിക്കാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അതു പറക.

ചിത്രം